

POETIK TAFAKKUR VA BADIY MAHORAT

(“O’TKAN KUNLAR” ROMANI MISOLIDA)

Shuhratjonova Nigora, JDPI talabasi

Ilmiy rahbar: Nodira Soatova

JDPI dotsenti, f.f.nomzodi

So‘z san’ati mumtoz namunalarining buyukligi shunda ko‘rinadiki, bu asarlarni qayta—qayta talqin va tadqiq etish va har gal ularning yangi qirralarini topish mumkin. O‘zbek romanchiligining to‘ng‘ich va yetuk namunasi bo‘lmish Abdulla Qodiriyning “O’tkan kunlar” romani ham shunday badiiy barkamol asarlar jumlasiga kiradi¹. Darhaqiqat, “O’tkan kunlar” romani mutoola qilinganda, yozuvchining asarda xilma—xil usul, uslub, ifoda vositalaridan mohirona foydalangana olgani hanuzgacha kitobxon ahlini hayratga solishi tabiiy.

Chunki, romanning boshidan oxirigacha san’atkorona tasvirlagan lavhalarda adibdagi poetik tafakkur jozibadorligi, nozik didi yaqqol namoyon bo‘ladi. Bu holat birinchidan, roman voqealarini bir – biriga kuchli mantiq ipi bilan bog‘lanishida, ikkinchidan rangin ohanglar yaratishda fikrni ta’sirchan yetkazib berishda, uchinchidan inson xarakteri va holati, muhabbat va nafrat tuyg‘ularini kitobxon ko‘z oldida gavdalantirishda, to‘rtinchidan inson his–tuyg‘usi, o‘ylari tasviri va tabiat tasvirini berishda ko‘zga tashlanadi. Roman syujeti uzliksiz davom etadigan ichki ziddiyatlarga to‘la harakatlar zanjiridan tashkil topgan. Asardagi voqealar tasvirida qahramonlar hayotidagi tala—to‘plarni adib badiiy bo‘yoqdor lavhalarda tasvirlaydi.

Yozuvchining o‘ziga xos uslubi romanda uning ijobiy yoki salbiy emotsiyasini ro‘y—rost ko‘rsatib, tasvir predmetining muhim xususiyatlarini ajratib turadigan jihat, adibning so‘zlardan zargarona foydalana olganda yorqin namoyon bo‘ladi.

---

¹ Анъанавийлик ва ворислик. – Т.: MUMTOZ SO‘Z, 2019. –Б.12

Zero, Abdulla Qodiriy roman qahramonlari tili xalqning so‘zlashuv uslubiga yaqin so‘z va iboralar, sodda, siqiq, quyma jumlalar bilan favqulodda tiniq fikrni ifodalaydi.

Masalan: "O‘tkan kunlar" romanida yozuvchi turli vosita va usullar bilan xalqchillik ruhini ifodalaydi. Asarda bir qator xalq tiliga oid so‘z va iboralar ham uchraydi: ...o‘rningni qalin qilib burkanib yot, terlasang yorisharsan, qizim². Oftob oyim erining so‘zini kuchlab tushdi. (30–bet) ...To‘ybeka o‘ngu ters osh chaynab... (32–bet) Tentakkinangning aqli balo, kiroyi kuyaving shundog‘ bo‘lsa. (34–bet).

Shu o‘rinda ta’kidlash lozim, u yoki bu yozuvchi o‘z asarining tilini belgilashda, albatta, asarda xalq tilidan, xalq tilining boy imkoniyatlaridan qanday foydalanish, qanday yangi so‘zlar, qanday eskirgan so‘zlar va iboralardan, grammatik formalardan foydalanganini yoki foydalanishni, xalq jonli tiliga, qaysi shevaga xos so‘zlarni va iboralarni hamda grammatik formalarni qo‘llashni oldindan belgilab oladi va ijodiy jarayonda ana shunga alohida e’tibor bilan qaraydi. Jumladan:

—Nega bu yerda tegirmonchining ishsiz qolgan eshagidek jo‘njayib o‘tiribsan, Sodiq? (183–bet). Yuqoridaq ibora sodda xalq vakilining so‘zlashuv uslubi, beg‘araz hazili, xushchaqchaq tabiatini namoyon etadi: —Sodiq, burningmi, Risolat xolamning rapidasi? (182–bet) Endi bu so‘z o‘yini Sodiq burnining tuzilishi (shakliga), uning yapasqi ekaniga ishoradir. Ehtimol, yozuvchi bu o‘xshatish bilan tandirga kirib– chiqib turadigan rapida (non yopqich) misolida o‘zgalar turmushiga "burnini tiqib ko‘radigan kishi" qiyofasini chizmoqchi bo‘lgandir? —Jur, Sodiq, jiyanim, basharangmi, do‘lda qolgan tappimi? (183–bet)

Bu parcha salbiy timsol Sodiqning yuz tuzilishi, ko‘rinishi xususidagi adib chizgilariga monand ravishda kiritiladi va kitobxonda beixtiyor kulgu, zavq uyg‘otadi, uning ko‘z oldida Sodiqning ko‘rinishini namoyon qiladi.

---

² Қодирий А. Ўткан кунлар – Т.: Адабиёт ва санъат нашиёти, 1994.–Б.30 (Keyingi parchalar ham romanning shu nashridan olinadi va beti qavs ichida ko‘rsatiladi).

Misollardan ko‘rinadiki, Sodiqning yapasqi burni rapidaga, qora cho‘tir yuzi do‘lda qolgan tappiga o‘xshatilib, uning jo‘ralari tilida kulgu ostiga olinadi. Bu bilan adib Sodiqning ichki manfur dunyosi bilan yoqimsiz tashqi ko‘rinishini mutanosib ravishda ifoda etadi. Bu uning salbiy obraz chizgisidagi mohir san’atkorligidan dalolat beradi.

Abdulla Qodiriy ijobiy qahramonlarini tamomila boshqa xarakterdagি vositalar bilan, ya’ni yuksak emotsiyonal bo‘yoqli vositalar asosida mehr va ardog‘ bilan tasvirlaydi. U Otabekdagи odamiylik, andisha, kamtarlik kabi fazilatlarni sanab o‘tirmay, buni uning atrofidagilarga munosabati, muomalasi asosida namoyon qiladi. Bu, ayniqsa, Otabekning Hasanali ota (quli)ga bo‘lgan muomala – munosabatida yaqqol ko‘rsatiladi: –Ba’zi yumushlar buyursam...–Rahmat, ota, bo‘lmasa bizga choy qaynatib beringiz–chi.(9–bet)

Oddiy xalq vakillari nutqlarida ...imon topkur otam xatni muzdek qilib tayyorlatib qo‘yg‘an ekan (177–bet), men battar uning maftuni kesilar edim (198–bet), ...allaqachon keladirgan ishka tushunib olib, Marg‘ilondan dumini xoda qildi, desangiz–chi! (238–bet) kabi sodda xalqning so‘zlashuv uslubiga xos so‘z va iboralar uchraydi.

Yuqori tabaqa va xon ma’muriyati vakillarining nutqlarida rasmiy uslubga xos "adabiylik", jimjimadorlik ustunlik qiladi: Shu kunlarda o‘g‘ilchaning yoshi yetib, sunnati nabiyunani bajo keltirish taqozo etadir. (90–bet) Davlatimiz stuni, padari arus shahanshohi Musulmonqul bahodir huzurlariga nomai humoyun... (114–bet). Noma oxirida yosh shohimiz janobi hoqoni xavoqin, sultonni salotin hazratlariga... (114–bet) kabi.

Xullas, Abdulla Qodiriy yaxshi insonlar qalbidagi saxovat va zakiylik, ular o‘rtasidagi mehr – ehtirom, odob, hayo, andisha, muruvvat, sevgi–sadoqat va fidoiylikni, hayot haqiqatining xilma–xil qirralarini ohorli, betakror so‘z va iboralarda, sehrga to‘la jumlalarda aks ettiradi. Binobarin, yozuvchi ifoda usuli, tilning eng chiroyli, o‘tkir va ixcham ifoda vositalarini tanlab olish va ularni ustalik bilan asariga olib kirish, ohorli jumlalar tuzish, voqea –hodisalarning eng xarakterli

tafsillarini topib tasvirlash orqali adibning so‘z tanlash va fikrni ohorli ifodalarda bera olish mahoratini ko‘rsatadi.